D-N
31/5 1948

Markavtalen i Stockholm

När överståthållare Nothin häromdagen annonserade de sista förslagen från 1945 års markkommission gjorde han också en återblick på kommissionens verksamhet i dess helhet. Det kan sägas att den återblicken präglades av berättigad tillfredsställelse med ett drygt och framgångsrikt dagsverke. Förhandlingarna i kommissionen har lett till resultat som är betydande både kvantitativt och med hänsyn till huvudstadens utvecklingsmöjligheter på lång sikt. Ofta har vid båda parterna ansett att de villkor som man kunnat enas om legat på yttersta gränsen av det till nöds acceptabla, att de kunnat godkännas endast med tanke på den ringa utsikten att få ett fördelaktigare bud, eller därför att de ingått i en större uppgörelse om utomordentligt önskvärda förvärv. Det är icke länge sedan Djurgårdens vänner med spänning avvaktade om Stockholms stadsfullmäktige skulle uppvisa tillräckligt stark majoritet för Kaknästoppet, trots de band som överenskommelsen lägger på hamnens expansionsmöjligheter. Arendet väger fortfarande i riksdagens statsutskott, men det väntas nu att förhandlingsresultatet skall konfirmeras också där. Från slutbehandlingen av tidigare förslag till köp och byten finns åtskilliga exempel på liknande ömsesidig tveksamhet, som emellertid fått vika för den vikt som praktiskt folk måste tillmäta en gemensam rekommendation från markkommissionen.

För stockholmarna i allmänhet är förliggandet av stora och sammanhängande rekreationsområden den största vinningen av de beslut som redan fattats eller förestår. Väsentliga delar av Gärdet och Djurgårdsmarkerna har nu för överhängande framtid blivit effektivt skyddade mot en fortskridande exploatering, om vilken man har rätt att säga att den hotade oersättliga värden. Förverkar av Långholmen för fritidsändamål öppnar också glada utsikter att tillgodose mänskliga trivsel. Vinterna ter sig särskilt stora mot bakgrunden av 1930-talets Gärdesbebyggelse med dess svåra hinder. Stockholmarna vill gärna tro att statens förhandlare och statsmakterna denna gång inte bara tänkt på vederlaget — Bromma flygfält och ett antal miljoner — utan också på de gemensamma behov som huvudstadens invånare har.

Hur pass befogad den uppfattningen är kommer närmast att visa sig vid den fortsatta handläggningen av det problem som 1945 års markkommission haft svårast att komma till rätta med, nämligen Mariebergsområdets framtid. Det framgår av en intervju med dr Yngve Larsson i dagens tidning att båda sidor i kommissionen varit ense om behovet av nya försök att här rätta till en föråldrad och olycklig exploateringsplan. För kort tid sedan signalerades också nya utredningar om att flytta flottans anläggningar från Skeppsholmen och andra punkter i Stockholms mitt. Om det skall bli möjligt att nå en överenskommelse härom som tar vara på skönhetsvärdena och rekreationsmöjligheterna, då måste angelägenheten att nå en sådan lösning ta sig uttryck i båda parternas förhandlingsbud. Den positiva anda från senaste markkommissionen är alltså fortfarande bebövlig för stora och svåra uppgifter.

Till det som redan uträttats hör, utöver det förut nämnda, en rad fastighetsbyten eller tomtförvärv i centrala stadsdelar. Kronan övertar alltmer av utrymmena på Stadsholmen och Riddarholmen, medan staden förvärvar områden i Stadshusets närhet. Trots att både stat och stad för närvarande sprider och styckar sina förvaltningar i improvisationernas tecken, öppnar avtalen utsikter till mera samlad förläggning i framtiden med alla de lättnader i arbetet som därav följer. Hur mycket av planerna som skall kunna förverkligas förblir emellertid särskilt osäkert så länge byggnadsverksamheten måste begränsas genom tillståndsgivning. Det är ett nytt drag i markavtalens historia att löften om byggnadstillstånd nu förekommer som prestationer från statens sida. Om detta markerar ett beroende för staden del, är å andra sidan staten beroende av att staden får fullföljа sina byggnadsplaner och därigenom kunna uttynma byggnader som kronan behöver.

Det finns säkerligen rum för sakligt berättigad kritik av varje uppgörelse inom markkommissionen — de som blivit staffiärta likaväl som de vilka nu prövas. Det viktigaste är emellertid att bägge parterna vunnit möjlighet att förverkliga väsentliga ting och att de många resultaten ger gott hopp om resultat också av kommande förhandlingar.

Riksdagssammanträden.

Måndagen den 31 maj 1948.

Statsutsk. 1:a avd., kl. 9.30 f. m.

Obs. tiden! **Obs!** Fortsättning kl. 6 e. m.

2:a Lagutsk. kl. 11 f. m.

Den utestängdes klagan

I sitt senaste tal klagade hr Z. Höglund länge och ivrigt över den grova ton i den politiska debatten som under den sistförflutna tiden skulle ha anslagits av folkpartiet och särskilt av Dagens Nyheter. Det är en intressant reflexion. De utan all jämförelse starkaste uttryck om politiska motståndare som förekommit i denna tidning har fallits av hr Höglund och har här återgivits med ordentligt utsatta citationstecken. Det är således hr Höglund, icke Dagens Nyheter, som vid ett tillfälle berättat socialdemokratin som *"ett ruttnande lik"*, dess politik som *"en serie av programbrott, svindel, förräderi"*, dess väljare som bestämda av *"falsk, stalinistisk auktoritetstro"*. Det är också hr Höglund som talat om Hjalmar Branting *"förnäm"* och *"pensefa kampen"*. Det är vidare hr Höglund som sagt om den ryska regimen att den *"är tusendelar i hundrafalt ömsinnigare och brutalare än nazismen"* och om kommunismen att *"mänskligheten måste befria sig från denna lögn eller på under"*. Det är slutligen hr Höglund som förklarat de borgerliga vara fiender till demokratin och dirigerade av utländska makt.

I andra ledet av de starka ord som återgivits — icke uttalats — av Dagens Nyheter står sådana uttryck som fallits av socialdemokrater om hr Höglund. Det är således Per Albin Hansson, icke Dagens Nyheter, som ifrågasatt huruvida hr Höglunds uppträdande vore *"ett utslag av obeskrivlig dumhet eller lika obeskrivlig lymmelaktighet"*. Varken om socialdemokratin, kommunismen, hr Höglund eller någon annan riktning eller politiker har Dagens Nyheter använt dylika uttryckssätt.

Hr Höglunds klagan beror trots detta säkerligen icke på hyckleri. Han anser det utan tvivel simpelt av Dagens Nyheter att begagna hans egna ord. Det är väl känt att diktatorer ofta haft skäl att förbjuda citat ur sina egna tal och skrifter; den goda viljan har inte saknats hos hr Höglund, men väl förmågan. Därjämte måste det för den klagande stå klart att han utestängts från riksdagen på grund av den uppmärksamhet som ägnats honom av den icke socialistiska kritiken. Det är denna kritik som nödvändiggjorde kommeln på portikongressen, då hr Erlander och Höglund ömsesidigt välsignade varandra — under den fasta övertygelsen att hr Höglund inte blev kandidat till riksdagen. Vad hr Höglund önskade var emellertid inte en välsignelse, utan ett mandat. Om hr Höglunds halvkommunism icke kritiserats, hade han med all säkerhet nått sitt mål. Nu blev han utestängd och därtill trungen att för tillfället avstå från halvkommunistisk agitation — den tröst han kan finna i att kliga är därför, hur orimlig hans klagan än är, honom innerligen väl unnad.

Den kände förtroendemannen som förskingrat 1 årata!

är alltid en bedrövlig företeelse. Fallet Ljungdahl väcker ännu starkare obehagskänslor än vanligt därför att den avslöjade under hela sin offentliga karriär med särskild iver åberopat sådana moraliska principer som han brutit emot och betygat sin romantiska kärlek till den bondejord som han spekulerat med. Hur hans omgivning kunnat undgå att ana oärligheten är ett intressant psykologiskt problem. Praktiskt viktigare är frågan hur kontrollen över offentliga medel kunnat vara så bristfällig som i egnahemsnämnden i Växjö under Ljungdahls tid. De av riksdagskamrarter som skulle granska papperen, en partivän ur bondeförbundet och en socialdemokrat, har tydligen inte ansett sig skyldiga att realgranska det tråkiga gissa åtgärder. Om detta sedan berott mest på obegränsat förtroende, på politiskt samarbete, på förbundande uppfattning om kontrolluppgiftens vikt eller på rent organisatoriska orsaker, det är spörsmål som uppenbarligen måste klargöras genom den utredning som pågår. I varje fall ger det intryckfällen av kraftig pämineelse om behovet av att anlita en sakkunnig kontroll över förvaltningen av offentliga kassor som i större enskilda företag.

PRESSGRANNAR

Förbundsövningarnas betydelse för beredskapen poängteras av Tidskrift för reservofficerare med särskild tanke på de yngre av reservarna:

> Endast få av dem har haft möjlighet att göra sig förtrogna med sina krigsuppgifter som förbandschefer. Deras förmåga att leda en mobiliserings- omedelbara ställningsgång och personalproblem är emellertid en så betydelsefull faktor ur beredskapssynpunkt att praktiska övningar härutinnan knappast längre borde få anstå. Och fråga är väl om dessa inte borde omfatta även dem som icke är tjänstgöringsskyldiga i år.

EN HÄVDELSEVECKA

FOLKE FRIDELL: Syndfull skapelse. KFs förlag, 7: 50.

Ungefär vid den här tiden i fjol skrev Folke Fridell en omdebatterad programartikel i Folket i Bild, där han pläderade för en förnyelse av arbetardiktningen, Den behövde inte längre handla så mycket om fattigdom och dålig lukt, menade han, därför att den värsta fattigdomen i många fall var övervunnen. Nu borde man beskriva hur fabrikerna och det lönande handet inverkande, nämligen på ett förnedrande sätt; arbetardiktens uppgift skulle bli att skala av "allt som döljer livsynkligheten" och att betrakta "den frihetslängtande människan i maskinens slavgångs". Det är maskinbetjänter människorna har blivit, och som sådana kan de inte vara frikt individuella och inte kulturskapande.

Som program är detta både nytt och inte riktigt nytt. I sin kritiska syn på industriarbetarnas belägenhet och möjligheter bryter det av mot en tidigare svensk arbetardiktning, där arbetarklassen för det mesta får på ett speciellt sätt bära framtiden inom sig. Men det påminner också om någonting: den syn på statarnas ödmjukhet och bristande kulturmöjligheter under de rådande förhållandena som först och främst

I förlängningen av detta resonemang ligger en annan sak, självfallet bevarliaste att reasiera och tyngre och acceptabla att träffa avgörande om. Det är den tanke vari övrige Sundell låter en bok om 9 april sluter: "Under beredskapsåren övades fältförbanden tillsammans. Det var på den tiden aldrig tal om att kalla in den ena eller den andra årsklassen till beredskapstjänst, det var förbanden som kallades in. Vi har samma behov nu att då och då kalla våra förband i gång, oftare i tider av politisk oro, mindre ofta under lugnare perioder, och låta dem övas av det befäl som skall föra dem i krig. Då, men endast då, får vi den kuppberedskap vi inte kan undvara — på tröskeln till atomåldern."

Den allvarliga meningen i den tankegång ligger en egen erfarenhet bättre kunna intyga än reservofficeren.

Lika självklart som det är att mobiliseringsövningar har en utomordentlig betydelse för utbildning och beredskap, lika viktigt är det att komma ihåg hur stora olägenheter för det civila livet som framkalla genom att skalla fältförband som omfattar personal ur alla årsklasser och yrkestillhörigheter. Det kan inte ske annat än under överhängande hot.

Återhållsamheten vid kollektivavtalen har varit ämne mer påtalandet än som i regel erkänts, hävdar redaktör Axel Uhlén i en lucklig översikt för Byggnadsarbetaren, där han diskuterar ett par avtal som anseta vara undantag därför att de givit mer än de genomsnittliga 3 procenten:

> Uppgörelsen i kommunalarbetarfacket gav i vissa fall mer, i några fall till och med mycket mer. Men det berodde på för det första att lönerna släpade efter därför att de gamla avtalen i många eller flertalet fall — därbland Stockholm, vars löner blev normerande för de övriga städerna — både varit tidskrig, för det andra att anpassning skedde till den nya dyrortsgruppsgången, och för det tredje att lönerna tidigare både varit mycket ojämna.
>
> Det kan sägas att den ökning som egentligen här till år 1948 stannade vid 2 procent för Stockholms del.

Ett annat undantag från treprocentsregeln är uppgörelsen för vägarbetarna. I detta fall stegrades lönerna med i genomsnitt 18 procent. Men så har också denna arbetargrupp alltid tidigare tillhört de lägavlönade grupperna, trots att den har att skilleva tungt och hårt arbete. Efter den nu träffade uppgörelsen ligger löneläget omkring 100 procent över 1939 års nivå. Men timlönen uppgår likväl inte till 2 kr. i genomsnitt. En bakvisning till situationen vid utgångspunkten för jämförelsen förklarar saken. Timlönen 1939 uppgick inte till 1 kr. i genomsnitt. Den genomsnittliga årsinkomsten var samma år omkring 1,200 kr. Nu blir den omkring 4,000 kr. Vårarbetarna har således inte anledning till missnöje med att vägvärdet förstallingen. En sådan framryckning som den de senaste femtonta vittnar om hade inte varit möjlig, därest den gamla organisationen av vägvärdet hade bestått fortfarande. Men uppenbarligen kan vägarbetarkren alltjämt räknas bland de lägst avlönade arbetargrupperna.

Naturligtvis finns det undantag från 3-procentsregeln som inte har dylika speciella förklaringar som ovan anförts vitt-nar om att situationen utnyttjats för så stor löneökning som taktiskt varit möjlig. Men det är viktigare att förstå *att* vid återhållsamheten i det hela än vid undantagen, därför att denna återhållsamhet är en grundförgående förutsättning för det första till en större stabiliseringsaktion, på vilket tjänstemännens nya indexklausulen syftar.

Planer på sammanslagning av två bildningsförbund väcker oro hos Västerbottens-Kuriren (fp). Det är det opolitiska IUF och det till bondeförbundet nära stående SLS som planerna gäller:

> En av "förderarna" som skulle följa med detta "samordnande" skulle enligt SLS vara, att landshypdan sedan erhåll en bildningsorganisation. Men landshdag har vederbörande tydligen glömt bort en sak. Det finns ytterligare en studieorganisation som verkar bland landsbygdens folk och speciellt bland lantarbetarna, nämligen ABF. Bland lantarbetarna berörs numera en inte obetydlig studieverksamhet. Men de kanske mening att nästa led i bondeförbundets inflytandesphere skall bli att uppsluka även ABF. Den uppgiften blir kanske svårare. Det IUF torde det för övrigt vara så att om det inte finnes, så finge det bildas. De många bottbrukare som varken är bondeförbundare eller socialdemokrater torde nämligen föredra en även reellt opolitisk organisation för sin trygdom.

Konkurrens är avgjort att föredra framför monopol.

Nya normalpriser på animaliskt fett. FOLKHUSHÅLLNINGEN

Fr. o. m. den 31 maj 1948 ha normalpriserna på animaliskt fett höjts. Höjningen uppgår till 20 öre per kilogram för mar- vnjt bästfett och bastfett även som margyrin nämnas i och II samt till 25 öre per kilogram för annat margyrin animaliskt fett och för allt tillverkat animaliskt fett. Även vissa andra ändringar i normalprisbestämmelserna för animaliskt fett ha vidtagits. Se vidare cirkulär nr 3099.

Stockholm den 29 maj 1948. STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION.

Litterärt från Finland

Uttrottelig som nässin någon ann pågår alltjämt Runebergsforskningen. En verksamhet som redan hunnit fram — eller bort — till de statistiska detaljproblem skalldeknungens vardag har att bjuda. Men det finns också plats för syntesen. Den senaste på fältet är som känt författaren *Lenart Vilanens*, som år 1946 publicerade första delen av sin Runebergsbiografi, översatt till svenska i fjol. Som bäst lägger Viljanen sista handen vid verkets fullbordande andra del, som kommer i bokhanden till den 14 december, då första delen av *Fänrik Ståls sägner* fyller hundra år. Nästa år kommer den sannolikt att föreligga på svenska, och därmed får man slutande tillgång till en modern sammanfattning av en mer än femtiårig Runebergsforskning resultat och en omsorgsfull kritisk analys av varje enskilt diktverk.

Kvi lever i Finland minst lika starkt och påtagligt som någon annan diktare, dödi eller samtida. Citat och vändningar ur "Sju bröder" och "Seckenskomakarna" finns i kvar mans mun och penndrift; i boundran för Kivi föreras radikal och traditionalist, lekman och lärd. En symbiotisk kombination av alla fyra typerna är kritikern och översättaren *Alex. Matson*, som har utgivit en studie på ett par hundra sidor, både enkelt och anspråksfullt kallad *Romanstudie*, alltså Romanboken. Det är hans privatföreläsningar, för det mesta; han är inte litteraturlexikt, som lagen och bäkmannt bevandrad i vetenlik litteratur. På frågan: "Vad är en roman?" svarar han med att recensera sig fram till en formdefinition: romanen som konstform är ett mönster, en noga balanserad struktur, en sluten helhet av verklighetsförskrande element, som alla ger varandra stöd och liv. Denna grundanalys företar Matson med hjälp av "Don Quijote", som han utnämner till världslitteraturens första roman; så går han vidare och tillämpar resultatet bland annat på "Robinson Crusoe", "Jean-Christophe", "Sju bröder" och "Ulysses". Och se, det stämmer fint. Med sin definition av "den estetiska romanen" som tillbygge

För att fortsätta med klassikerna, så ser det ut som om den nya svenska översättningen av *Aleksis Kivis* "Sju bröder" fastmer skulle bli färdig kommande höst. *Elmer Diktonius*, som själv härstammar från Jokolahdenerna fredriga, sköna och kämpiska Nurmijärvi, har knäpat och stretat med tolkningen i flera år och gett manuskriptet och korrektur en sista övrening de senaste månaderna. Det har blivit mycket knäckt med grunlifsg- , en stråv och knotig svenska, som på ett förunderligt vis binds djftar av mylla, färsk luv och friska löv och följer det finska originalet tätt i spåren. Man gläder sig åt att full rättvisa antligen vederfares den stora, svepande rytmen, de exuptiva böljpåskrifterna och den naturgeniala kompositionen i denna roman. *Marcus Collin* illustrerar den nya upplagan med pennteckningar och pastiller.

*

Kivi lever i Finland minst lika starkt och påtagligt som någon annan diktare, dödi eller samtida. Citat och vändningar ur "Sju bröder" och "Seckenskomakarna" finns i kvar mans mun och penndrift; i boundran för Kivi föreras radikal och traditionalist, lekman och lärd. En symbiotisk kombination av alla fyra typerna är kritikern och översättaren *Alex. Matson*, som har utgivit en studie på ett par hundra sidor, både enkelt och anspråksfullt kallad *Romanstudie*, alltså Romanboken. Det är hans privatföreläsningar, för det mesta; han är inte litteraturtestet, som lagen och bäkmannt bevandrad i vetenlik litteratur. På frågan: "Vad är en roman?" svarar han med att recensera sig fram till en formdefinition: romanen som konstform är ett mönster, en noga balanserad struktur, en sluten helhet av verklighetsförskrande element, som alla ger varandra stöd och liv. Denna grundanalys företar Matson med hjälp av "Don Quijote", som han utnämner till världslitteraturens första roman; så går han vidare och tillämpar resultatet bland annat på "Robinson Crusoe", "Jean-Christophe", "Sju bröder" och "Ulysses". Och se, det stämmer fint. Med sin definition av "den estetiska romanen" som tillbygge

"Före tevenmannen" fanns från sidan två.

UTBILDNINGSKURSER
(BEGYNNELSEKURSER)

för lärare i fortsättningsskola äro avsedda att hållas vid Stockholms stads fortsättningsskolor, tiderna 28 juni—24 juli 1948 samt vid Ingelstads lantmannaskola (jordbruk med binäringar) och Nordviks lantmannaskola (jordbruk och skogshantering) 28 juni—7 augusti 1948. Stipendier 40 kronor per vecka samt kostnad för resa till kursorten. Ansökan före den 12 juni (utsträckt tid) till kursledarna, resp. rektor R. Schött, Kungsholmsgatan 75, Stockholm, t. f. rektor K. Melander, Ingelstad, och rektor W. Andersson, Nyadal. Även nyexaminerade lärare kunna ifrågakomma.

KUNGL. SKOLÖVERSTYRELSEN

EN SKICKLIG TILLSKÄRARE OCH TILLSKÄRERSKA ÄR VÄRD SNART SAGT VILKEN LÖN SOM HELST

särskilt om Ni lär Er tyket så, att Ni är överlägsen i konkurrensen. Våra olika kurser i herr- och damsnarechen avse såväl nybörjare som fortsatt utbildning för yrkesutövare inom textilindustrierna, konfektion och hörsnäraffect och givas som DAGKURSER, AFTONKURSER och KORRESPONDENSKURSER. Arbetsgivare och företagare levorda våra elevers utbildning, vilket gör att platsanbud ständigt inkomma för dem och förmedlas genom oss. BASTA UTBILDNING GARANTERAR BASTA PLATSEN. Kurser börja den 1 juli, 2 aug. och 1 sept. Begär prospekt! Tel. 20 16 74.

A/B. Skandinaviska Tillskärareakademien
Drottninggatan 77 C, Stockholm.
Lärcentralen grundad 1912.

Blomsteraffärer!

Transport av kransar mottages. Paket till förorter. 2 turer dagl. kl. 10 o. 15.
E:SON-TJÄNST. Tel. 60 73 04.

Stockholms stadsfullmäktige

sammanträda å Rådssalen i Stadshuset måndagen den 7 juni 1948 kl. 18 för att behandla nedanstående ärenden:

1. **Ull. 187.** Remiss av besvär över stadsfullmäktiges beslut om utgiftsoch inkomststat för år 1948 i vad sever andag till vissa likartjänster vid Beckombergs sjukhus.
2. **Ull. 188.** Förslag till ändring av stadsplanen för delar av stadsdelarna Gamla Enskede och Södra Hammarby (utökning av vagnhallsområde).
3. **Ull. 189.** Motion angående anordnande av ytterligare bastubad.
4. **Ull. 190.** Motion angående anslag till idrottsinspektörer.
5. **Ull. 191.** Anslag till drift av ett semesterhem vid Ro gård.
6. **Bordlagt interpellation** av herr Oskar Åkerman angående förhållandena vid barnhemmet Sät-Ersby.

Ovanstående ärenden tillhörande handlingar äro tillgängliga å stadskansliet på vanliga expeditionstider samt eljest efter särskild överenskommelse med sekreteraren.

Antagning av apotekselever.

Under år 1948 skola högst 125 apotekselever antagas, därav 25 inom grupp A (möjlighet till utbildning till provtagare) och 100 inom grupp B (utbildningen avslutas med farmacie kandidatexamen).

Utbildningen till och med kandidatexamen omfattar tjänstgöring å apotek 1—2 år samt studier vid farmaceutiska institutet 2 terminer.

Kunskapsfordringar. Grupp A: Studentexamen med minst godkänt betyg i matematik, allmän kurs (B), fysik (B), kemi (B) samt biologi med hälsolära (I, eller B). Grupp B: Studentexamen med minst godkänt betyg i matematik (I, eller B), kemi (B) samt biologi med hälsolära (I, eller B).

Ansökan skall ingivas till **Kungl. Medicinalstyrelsen** senast den 30 juni. Sökande kan dock medgivas visst anstånd med ingivande av eventuellt erfordrliga fvllnadsprövningsbetyg.

Lönefrämmer. Under utbildningstiden å apotek utgår ersättning per månad med 174 kronor under första och 206 kronor under andra elevåret. Begynnelselönen för farmacie kandidat varierar mellan 615 och 848 kronor per månad beroende på tjänstgöringsort och civilstånd.

Närmare upplysningar kunna erhållas å närmaste apotek eller hos medicinalstyrelsen.

KUNGL. MEDICINALSTYRELSEN.

Grävmaskiner.

I liken hiljstgrävningsarbetet utföres omsefabrikerat (ev. till salu) även i grävmaskin R. B. 10 i liken hiljst. och dimensioner. Svar till "Nyrenov. 272", 25 12 90 (Talsvar).

Diskmaskin.

Samarbete söker med kapitalstark person ell. firma för exploatering av uppfinnarens o. delvis patenterad diskmaskin i liten verkstad. Svar till "Diskmaskin", Dag. Nyh., Stureplan.

Bar-locks

ettariga utbildningslinjer
läsåret 1948—1949

Handelsgymnasiastlinje
(Kungl. Majits resolution 16 juli 1943) för manliga och kvinnliga studenter

Innförhållen
för elever med ingenjörsexamen eller eller studentexamen på reallinjen

Sekreterarlinjen
för kvinnliga studenter med lägst ett i svenska och två främmande språk

Handelslinjen
kontorstjänstemannautbildning för studenter och likställda.

Stenograf- o. korrespondentlinjen för kvinnliga elever med studentexamen eller normalskolkompetens. Parallelavdelning för realexaminerade.

Bar-Lock-institutet
Handelsskola under statsinspektion
Mästermansulegatan 23.
Tel. 10 07 55, 10 85 18, 10 05 66.

Kemikalier från USA.

Fabriker o. andra förbrukare torde tillskrifva oss för offert. Meddela Eders behov. Korr. även på svenska.

RAYMOND MARSH CO.,
612 West End Ave, New York N. Y.
U. S. A. Telegramadr.: Raymarsh, New York.

LÄKARE

Dr Gunnar Ahlberg
kortast till 21/6.
Telefonväxeln hänvisar.
Medlem av Stockholms Läkareförening.

Norrmalms Tandklinik
Kungsgatan 72, 1 tr. T. 200068.
Mitt emot Centralteatern.
LÅGA TAXOR
Enst. leg. tandläkare.
Pri rädrh. 8—7. Lörd. 9—4.

SILOW-WETTERS
TANDKLINIKER.
Gästgatan 17, III, hiss. URVÄDERSGR. 2, I. Mottagning vard. 10—3, S—8, Lörd. 10—3. Telefon 43 72 11. Middsommarkransen, Svandammsvägen. Tisdagar, Torsdagar 6—8. SPECIALITET NATURTROGNA LÅSTANDEN. Kanalschuk, paladon, emsätining, lagning, plombering. Jackerkronor. Kostnadsfri rådfrågning. BILLIGA PRISER. Besvarade erb. erbetet färdigt på dagen.

Regnérgatans TANDKLINIK
Regnérgatan 16. Tel. 32 42 42
Naturtr. löst. tfr. 35:- pr gom.). Smärtfri tandlut. Plomb. 10:-). S-8. Sönd. 11-1. Kostnadsfri rådfr. End. leg. tandl.

Bokvännen

Nr 3 utkommet. Ur innehållet:

Två Strindbergpröster av *Per Erik Wahlund* • Bokbyllan och biografien av *Hans Strand* • Vår nutid av *Ave Rumpler* • Einar Munksgaard av *Eoli Dexsten* • Majakovskijs ungdomsposm av *Nic Åke Nilsson* • Bildningsmässa hårdrag av *Greta Berglholmen*, *Folke Fridell*, *Olle Svensson* m. fl. • Bokvännföretaget • Bibliofila promenader. • Litteratur debatt • Medlemmarnas berättar om sina böcker.

Till salu i varje bokhandel.

"DET AR EN PUBLIKATION SOM JAG INTE VILL ELLER HAR RAD ATT UNDVARA." *Karl Johan Rådström*

BOKVÄNNENS BIBLIOTEK

Nr 1 Utsåld.

Nr 2 KNUT YRAN: Erlibris, en orientering för bokägare och bokmärken. *Under förberedelse:*

Nr 3 BROLLOPSSEVÄRS HUGKOMMELSE. Minnesbok över *Sven Ljungberg*.

Nr 4 EHRENSVÄRD: Rent till *Italien*, i ny upplaga med ill. från originalmålarna.

Nr 5 CARL G. LAURIN och HJALMAR SÖDERBERG: *Vänner emellan*, en brevväxling.

SÄLLSKAPET BOKVÄNNERNA

vill stimulera intresset för god litteratur och vackra böcker. Medlem blir Du. Bokvännen och en årlig bokgåva gratis. Årsavgift 10 kr. Postgiro 33 24 96.

Till Sällskapet Bokvännerna, Box 5096, Stockholm 5.

Sänd upplysningar om Sällskapet och Bokvännen till:

Namn: .....

.....

Adress: .....

.....

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.